85e jaargang. —104. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden Zaterdag, 30 December 1911.

Men schrijft in te Tongere[n]
H. Collée, uitgever en eige[naar]
van dit blad.

DE POSTRIJDER versc[hijnt]
s woensdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brie[ven],
geld of aankondigingen moeten [gedaan]
worden aan den uitge[ver]
Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :
Twee maal per **week, 4** fr. per jaar.
Een maal » **3** »
Een blad afzonderlijk **10** centie[men].
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen : **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels, vooraan of binnen in het blad : **1** frank den drukregel.

TWEEDE BLA[D]

1911-191[2]

Zoo is in de rustelooze vaart
Dan wederom een jaar vervlogen,
Bij d'aanvang spelde 't velen vreugd
Wier blij vooruitzicht werd bedroge[n]
Aan andren scheen het in zijn schoo[t]
Slechts kwelling en verdriet te bren[gen]
Die heden met een dankbaar hart
De wisseling van hun hart gedenke[n]
—
Wat kan er zoo al op een jaar
Ontstaan, vergaan, dat aan ons leve[n]
Een onverwachten ommekeer
Van weedom of van heil komt geve[n]
—
Zoo broos toch is 't geluk op aard
Zoo weinig kan het plots vernielen
En, hoe bestendig 't schijnen moog
De smart zit 't altijd op de hielen.
Maar ook de tranen drogen op.
Hoe diep zij uit het harte stegen,
Na tegenspoed keert voorspoed we[er]
Lijk zonneschijn na regen.
—
Beloven we ons dus niet te veel
Noch late we ons door angsten k[w]el[len]
De mensch die wikt, maar God [be]...
't Is best ons in Zijn Hand te ste[llen].
—
Hadde ik de toekomst in mijn ach[t]...
Geen ramp of onheil kwame ...sch...
Jaar twaalf en menig volgend [ja]g
Strooide enkel rozen op uw p[ad]en
Maar wilt gij wijzen raad, ge[de]nk
In alle wisselvalligheden
't Aanbidden 's Heeren heili[ge]n wil
Zoo treedt ge eens in 't Hemsch E[den].

Nieuwjaarwenschen

U. MANNEN, zij de vrouw ge[en] wijf
Met droog gezaag of zuur gekijf ;
Dat op uw huis
Nooit drukke een kruis,
Hetwelk u brengt in leed [en] rouw :
Geniet steeds vreugd van [k]ind en vr[ouw].

Gij VROUWTJE, wees altijd blij gezind,
Heb nooit verdriet van man of kind,
Geen wrok of ha[at]
Geen buurvrouwwaad,
Maar vrede en rust metedereen,
Door al de twaalf maanden heen.

De boeren zijn domkopp[en]

Wie zegt en schrijft dit en herhaalt b[es]tadig ?

De liberalen en hunne bondge[nooten] **de socialisten.**

De laatste gemeentekiezing moest, — gedacht der liberalen en der socialisten — doodvonnis wezen der katholieke Partij. Kasteelen in de lucht.

Enkele groote steden naar hebben hun schijn van voldoening gegeven, maar 't k[iezers]korps, in 't algemeen, heeft hen duchtig [de] schenen gestampt : nooit behaalden de [katho]lieken een aanzienlijke getal stemmen !

't Is hard om te kropen : hunne bere[kening is] als een kaartenkasteel tien ineenzakken dat, grootendeels, door de fout der bu[iten]den.

Dat mocht niet zonder eene uitsch[ ]doorgaan, en, in zijn teleurstelling, [zegt] het liberaal blad « La Meuse » het vol[gende] :

« Het land, door de stem der groote s[teden] » die alleen de verstandige werkzaamhei[d ver]» tegenwoordigen, heeft de dweepende » kale partij eenen kakslag toegebracht

» Is het in die steden niet, dat *alleen een* » *hart van ons volk kopt* ?

» Is het in de werkzame en verstandig[e ste]» den niet, dat *alleen de levende krachte[n]* » *ons land bloeien* ?..»

Verstaat gij, dat Burgers en Werklied[en in] stad en dorp ? 't Verstand alleen is te k[rijgen in] de groote steden.

Gij zijt maar domkoppen en uilen, 't i[s alleen] ten tijde van kiezing dat ge verstandig[e,] twame, vernuftige menschen zijt.

[...] dan hebben ze u zoo lief dat ze zelfs de [h]eeblokken zouden kussen van den geringsten [la]ndbouwer, al kwam hij pas uit den koeistal ; [m]aar als de kiezing is voorbij en de uitslag [n]iet beantwoordt aan hunne verwachting... de [s]chijnliefde verdwijnt en **dommer schepsels als de buitenlieden loopen er op de wereld niet...**

Aan de jonge lieden.

Eenige oude remediekens voor onze [jon]ge meisjes over 't kiezen van 'nen [j]ongen man, die hen in bravigheid door 't leven leidt.

1. Een goed paard wordt op stal verkocht.

Niet te veel loopen dus om uwen krulkop te laten zien of uwe schoone tournure. Blijft thuis en help moeder in 't plassen en schuren, bij 't naai- en stopwerk en aan den kookpot, ge zult er veel bij leeren dat voor uw toekomend huisgezin het fondament van uw geluk moet zijn.

2. Schijn bedriegt.

Laat u niet bekoren door flinke manierkens en vleiende woorden, want

3. Schoone liekens en duren niet lang.

Dat zijn al te maal dingen die een tijken meegaan ; dat is streelen en lekken lijk de katten tot dat de speleman van 't dak is... dan komt de kat op de koorde en Mieke zit in de miserie, meê 'nen man die zijn broek aan heur liefde vaagt. Och, lieve meisjes zijt toch niet te gouw en denk er dan toch aan dat

haast en spoed is zelden goed

en dan, zooals ik hier wat hooger al eens zegde,

goede raad is duur,

laat dus niet na, moest ge al eens een oogje op zij gezet hebben, wijze menschen te raadplegen over eene zaak waar zooveel van afhangt want :

Trouwen is geen kinderspel,
Wie het ondervond die weet het wel !

en de menschen zeggen ook nog

Trouwen is houwen,

en men voegt er nog bij :

En die 't slecht doet zal eeuwig rouwen.

Ge moogt nu niet meenen, beminde Eva'skinderen, dat wij zoo naief zijn te gelooven dat alle meisjes en jongens naar den raad van grootvader zaliger luisteren zullen ; neen, wij hebben meer ondervinding en van grootvader hoorden wij ook dikwijls zeggen :

De liefde is blind
En de boer kuste zijn kalf door een doornhaag.

Toch roepen wij aan alle jonge lieden die luisteren willen :

't Is te laat te put gevuld
als 't kalf verdronken is.

Opgepast ! opgepast ! met geen vuur gespeeld : « *droog stroo brandt gemakkelijk* » en, zooals 't onze brave en wijze pastoor dikwijls van op zijnen predikstoel zegt : Water en vuur op hun eigen, zijn twee goede en nuttige elementen, maar mengt ze met malkaar, 't is modder, vuile modder.

We zullen er nu voor vandaag een kruisken over maken en sluiten met den raad :

Jongens, meisjes, vroeg of laat
Meent g'uw roep in d'huwelijkstaat,
Ziet goed dat ge uit uw oogen ziet.
Want later en helpt weenen niet !

ALLERLEI NIEUWS

— VOOR UWE VLOEREN, eischt altijd de cementtegels merk F van G. [L]IEVE & Cie, Gent. Het zijn de beste.

— LEZERS OPGEPAST. — Wanneer gij een « TOP » bestelt, let wel op dat men U geen ander water schenke.

Er bestaat maar één « TOPBRONNEN » water, en deze die zonder U te verwittigen, ander water geven, wanneer gij « TOP » vraagt, stellen zich bloot aan rechtelijke vervolgingen.

Huis COLLÉE,
Groote Markt, Tongeren.
DEPOT VAN DEN
INKT GIMBORN

DE KONINGINNEBLOEM VOOR 1912. — Naar allen schijn zal de koninginnebloem van 1912 de blauwe doornbloem der duinen zijn en de opbrengst van den verkoop bestemd tot voeding der arbeidsongevallenkas onzer zeevisschers.

Koning Albert bekommert zich veel, naar men weet, om het lot onzer visschersbevolking ; hij gaf namelijk den wensch te kennen, dat de bijzondere kommissie, die de aansluiting van 't visschersgild bij de arbeidsongevallenwet moet bestudeeren, dadelijk zou vergaderen om deze verdienstelijke arbeiders zoodra mogelijk aan de voordeelen der wet deelachtig te maken.

— KRANKZINNIGEN IN BELGIE. — In het afgeloopen jaar werden 236 personen aangenomen in bijzondere gestichten, wegens storing in hun geestvermogens. Bij 41 dezer was overmatig gebruik van alkool oorzaak der verbijstering van de zinnen. De meeste gevallen betroffen menschen van 26 tot 46 jaar, doch er werden ook eenige kinderen van 5 tot 15 jaar opgenomen.

tegen het vuur TARIEF VRACHTVRIJ
COFFRES-FORTS FICHET
tegen de diefstal
7. R. D'ASSAUT . BRUSSEL.

— HET KOOPEN VAN MENSCHEN IN CONGO. — Ziet hier, zegt E. P. Garmys, hoe dat gaat, dat menschenkoopen...

De eigenaars van de slaven komen ermede naar onze zendigen en zij bieden ze ons te koop.

Zij, de verkoopers, zij overvragen ; wij, de koopers, wij dingen af : wij houden ons aan den kooppriis van de markten.

Het verschil van prijs tusschen kooper en verkooper, vermindert allengskes en de koop wordt toegeslagen.

Menschen koopen valt aardig in 't eerste maar men wordt eraan gewoon in een land gelijk de Congo.

Wilt gij weten hoeveel de menschen daar gaan ?

Een klein kind van 5 jaar, dat koopen wij voor de weerde van 5 frank. Is 't wat grooter, voor 8 fr., voor 10 fr. ; eenen struischen kerel voor 15-20 fr.

De prijs klimt met de jaren; wel te verstaan, tot aan zekeren ouderdom ; maar... dan zinkt hij weerom ; al verre gelijk op de veemarkten. Bijvoorbeeld voor eenen ouden vent van 60, 70 jaren, of voor een oud wijf is het maar 2 frank meer ; op de markten, een kieken 5 of 6.

Daar waar wij zijn, in den Kasai, is de geldmunt nog niet in gang ; het geld is nog maar in gebruik in de standplaatsen van den Staat, bij de soldaten en de bedienden van de witten.

Wij koopen menschen met alles wat de inboorlingen aanstaat : met stoffen, met perels, met oude kleeren... ja, met honden, die van Europa komen, en met koeien...

Overjaar hadden wij jonge dochters te kort om ze ten huwelijk te geven aan onze jonkheden ; ik ben met 2 koeibeesten gegaan naar zekeren burgemeester « mutombo a batubenge » en voor die twee koeibeesten heeft hij mij 10 dochters gegeven.

Voor een koeivel krijgen wij een kind...

— EEN DOOS
« **Borstpastillen van O. Francken** «
apotheker, te Tongeren,
is voldoende voor de genezing van alle soorten van verkoudheid.

— FONTEINPENNEN van af 0.50 fr.
Met goude pen van af 4,75 fr.
Boekhandel COLLÉE, Tongeren.

— HET GEWETEN EN DE REGENSCHERM. — Een engelsch geestelijke kwam lest tot de onaangename ontdekking, dat zijn regenscherm verdwenen was. Zijne gemeentenaren kennende, meende hij te mogen aannemen dat een zijner schapen den regenscherm « in gedachten » had meêgenomen. En daarop steunde hij bij zijne poging om het verlorene terug te krijgen.

Den volgenden Zondag hield hij eene preek over het verruilen en meênemen van regenschermen, waarvan het slot luidde : « Wanneer een van u, mijn regenscherm bij vergissing mocht hebben meêgenomen, zoo moet hij indien hij zich schaamt den regenscherm openlijk terug te brengen, het volgende doen : Hij werpe in een stille nacht den regenscherm over de schutting van mijnen hof, en alles zal weer in het reine zijn ».

Den volgenden morgen, vond de geestelijke achter zijne schutting... 46 regenschermen !

— EEN SNORKER. — Moeder Snubs : Djefken, ga hier naast in de kamer eens zien of peter slaapt.

Djefken (terugkomend) : Moeder, de heele peter slaapt, maar zijn neus is wakker.

— DIKWIJLS verandert eene vrouw doch steeds voor haren koffie gebruikt de uitmuntende Trappisten Chicorei Vincart.

— DE GEMEENTESEKRETARISSEN VAN BELGIE. — De gemeentesekretarissen van België hebben Zondag eene algemeene vergadering te Brussel gehouden, onder het voorzitterschap van den heer Boddaer, van Anderlecht.

Kennis werd genomen van het wetsontwerp, strekkend om aan de sekretarissen en desnoods aan hunne weduwen en weezen 20 per honderd verhooging van rustgeld toe te kennen.

Dit ontwerp legt aan geen enkele kas, hetzij Staat, provincie of gemeente, een nieuwen last op, mits de bijkomende gelden worden genomen in de voorzorgskas der gemeentesekretarissen, die een noodfonds van zoowat 7 1/2 millioen frank bevat.

Bij elkeen staat de overtuiging vast dat het parlement aan dit ontwerp het beste onthaal zal voorbereiden.

— VAN WEGE DE ZUSTER OVERSTE VAN ST-GERMAIN : Zend mij nog tien doozen Borstpastillen Walthery. Ik vind ze uitmuntend en beter dan al de andere geneesmiddelen tegen hoest en keelpijn.

— BRUSSEL telt 33.714 getrouwde koppels en onder dezen 346 die den datum van hun huwelijk niet weten. Daarenboven zijn er 356 die zelfs niet weten hoeveel kinderen zij hebben.

76 huwelijken hebben tien kinderen ; 1100 hebben er 5 ; 660 hebben 6 ; 431 hebben er 7 ; 199 hebben er 8 en 95 hebben er 9.

Er zijn er in 't geheel 6053, die hunne zilveren bruiloft achter den rug hebben.

— GROOTHANDEL IN WIJNEN. — Ch. Canteloup. Ir cru Bourgeois Supérieur van St-Estèphe, eigendom der Naamlooze Maatschappij, oud Huis Léon & Jules HYE DE CROM, wordt bijzonder aan de Heeren Wijnhandelaren aanbevolen. Château Canteloup werd in 1906, dank aan de zorgvuldige teelt, met den eersten prijs bekroond op de Landbouwtentoonstelling van den Médoc.

Voor prijzen, beleefd verzoek zich te wenden aan den zetel der Maatschappij te Gent of aan Château Canteloup, St-Estèphe, Médoc, Frankrijk.

N. B. — De aandacht der Heeren Wijnhandelaren wordt er op gevestigd dat Château Canteloup enkel echt is met het brandmerk van 't kasteel.

Niet te verwarren met andere wijnen van denzelfden naam die niets gemeens hebben met de Médocwijnen en niet als CHATEAU Canteloup mogen verkocht worden.

PETIT-BEURRE PAREIN

— DE lendenpijnen, het rhumatiek en al de kwalen door de fluimen veroorzaakt worden spoedig door de antislijmachtige Walthery Borstpastil genezen. 1 fr. de doos overal.

— HIJ WON ZIJN PROCES. — Een Engelsch advokaat moest pleiten voor eenen dief. Ik houd staan, zegde hij, dat de betichte niet in het huis is binnen gedrongen ; het venster van het huis stond open ; hij heeft eenvoudiglijk zijn arm door het venster gestoken en eenige voorwerpen medegenomen die in zijn bereik lagen. Nu den arm van den betichte is niet heel zijn persoon en ik kan niet aannemen waarom gij geheel zijnen persoon zoudt straffen voor een feit dat door zijnen arm alleen bedreven is.

Die bewijsvoering, zegde de heer voorzitter, is afdoende en wij zullen die getrouw opvolgen. Wij veroordeelen dus den arm van den betichte tot een jaar gevang, aan het geheele lichaam oorlof gevende hem in het gevang te vergezellen.

Dat is niet noodig, zegde dan glimlachend de betichte, en deed meteen zijnen kunstmatigen arm af, legde hem voor den verbaasden voorzitter en verliet de zaal.

Nietwaar, de advokaat had zijn proces gewonnen.

— HENNEN LEGSTERS. — De goede legster zijn deze, die gevoed zijn met het *beste voedsel* van het Syndikaat van Landen, (eenig fabriekant). Vereischt geplombeerde zakken met het gedeponeerd merk.

— UIT EEN HANDELS-AANBEVELING. — Eene Amerikaansche compagnie zendt eene circulaire rond, waarin staat :

« In den beginne maakten wij onzen koffie van gemalen eikels, maar dit fabrikaat gaf geene voldoende uitslagen. Wij gebruiken heden, met sukses, meel van kastanjen en koren, geroosterd en tot deeg verwerkt dan in vormen gegoten, geluistreerd met gomhoudende vocht. Deze koffie kan men van de echte boonen niet onderscheiden.

« Onze thee van bladen van keelkruid laat ons toe ruim te concurreeren tegen de natuurlijken thee.

« Wat onze conserven van tomaten aangaat, deze bestaan uit pulp van pompoen met gemalen wortels, eerste klas. »

Bij 't slot zegt de circulaire :

«... Wij kunnen dus M... u onze zeer gezonde, voedzame, en zuivere produkten leveren, aan absoluut lage prijzen, en aan de werkende klasse de illutie geven spijzen te genieten die anders niet in het bereik harer beurs vallen ! »

Geene commentariën zijn hier noodig.

—Zwakke lieden bleek van kleur,
Neemt om u meer op te beuren,
't Beste middel wijd beroemd,
Samson-Kina wordt 't genoemd.
Samson-Kina, Zuivere Kina wijn,
Jacques Neefs, Antwerpen.

— OM HET GEWICHT DER VARKENS TE BEPALEN ZONDER DIE TE WEGEN. — Men meet bij middel van een linten meter of eene koord de dikte of beter gezegd den cirkelomtrek der borst en de lengte van 't dier, van af den schoonderappel tot aan het uiteinde der bil. Men vermenigvuldigt de dikte door haar zelve, vervolgens door de lengte en eindelijk door het standvastig getal 87,5. De verkregen uitslag geeft, op nakomende juistheid, het gewicht van het varken.

Bijvoorbeeld : indien het dier 1,20 m. omtrek heeft aan de borst, en 1,25 m. lengte zal men om het gewicht te bekomen de volgende berekeningen maken : 1,20 maal 1,20 maal 1,25 maal 87,5 't zij 158 kilogrammen.

POÊLES GODIN
Dépositaire : **J. VROONEN**,
rue de Maestricht, 2, Tongres.

— HOUD DEN RUG WARM. — De nieren zijn zeer gewichtige organen van 't lichaam en door de natuur aangewezen zoo warm mogelijk gehouden te worden. In gezonden toestand zijn ze daarom in een laagje vet gehuld. Als ze kou vatten ontstaat in de kleine vaten ervan een stremming van den bloedsomloop, zoodat het bloed zijn eiwit verliest. Het eiwit is een der belangrijkste levensvoorwaarden, waarvan de instandhouding der lichaamskrachten afhangt. Als nu 't eiwit door de blaas wordt verwijderd, dan is 't voor lichaam verloren en de mensch vermagert tot een geraamte. Daarom is 't vooral bij bejaarde lieden, noodig den rug steeds warm te houden. Tusschen de schouderbladen zitten de longen. Ieder weet, hoe licht een koude wind op den rug verkoudheid doet ontstaan. Het zitten met den rug naar een raam of een deur doet, wegens den tocht door de reten en spleten, niet zelden verkouden worden.

Daarom moet de plaats tusschen de schouderbladen bij koud weder vooral beschermd worden en lieden van 50 jaar en zij die aan moeilijke ademhaling lijden, moeten hier een stuk flanel dragen, om de lichaamswarmte te behouden en den invloed der koude van buiten tegen te gaan. De meeste longlijders meenen reeds genoeg gedaan te hebben als ze de borst behoorlijk beschutten, terwijl toch de beschutting van den rug even gewichtig, zoo niet gewichtiger is.

Belangrijk bericht. — Bij uw bezoek te BRUSSEL, koopt uwe juweelen, Groenselmarkstraat, 33, Huis CAMPOTOSTO, gesticht in 1856.

Horlogiën in allen aard met grooten afslag.

—o— KUNSTVOORWERPEN. — HUWELIJKSGESCHENKEN. — BRONZEN VAN BARBEDIENNE.

Marmers. Schilderijen.
Sèvres, Saxe, Copenhague (echtheid gewaarborgd). Kleine meubels.
Paul Gussta[ll]e, 39, Koninklijke straat, Brussel. — Telefoon 4925.

—o— **Migraine, hoofd- en tandpijn névralgies**, plots genezen door een **cachet Gauthier**, 1 en 2 fr. de doos van 6 en 13, bij uwen apotheker. Zooniet, wendt u tot deapotheek Gauthier, Mechelen.

Fumez le CIGARE
L'HYGIÉNIQUE
COMPOSITION HAVANE
En vente dans toutes les bonnes maisons.

HOPJES DE BEUKELAER

TONGERSCHE PAPIERHANDEL
Huis COLLÉE, Tongeren.
Fabriek van papierenzakken.
Inpakpapier.
— IN 'T GROOT EN IN 'T KLEIN. —

De helft beter koop !
Verzekeringen van allen aard.
GUNSTIGSTE VOORWAARDEN.
Waarborg van den Staat.
Hoofdagent : Henri DENIS,
Piekelpoelstraat, 27, TONGEREN.
VOOR AANNEMERS EN METSERS.

BOEKENNIEUWS.

Gaat verschijnen voor de eerste maal :
DE CARTABELLE IN 'T VLAAMSCH
voor het jaar 1912.
Zich te wenden tot den uitgever D. CORMAUX te Luik en tot de voornaamste boekhandelaars.
Te verkrijgen in den Boekhandel COLLÉE, Groote Markt, Tongeren.

HET
[G]EHEIMZINNIG H[UIS]

(27e VERVOLG).

— Ik hoop toch niet, zegde h[ ]...
[t]erwijl zij driftig de slippe[n]...
[h]aren boa over hare schouders [ ]...
[i]k vind, M. Rennie, dat ge van [ ]...
[v]eel te vrij zijt geweest — en h[ ]...
[h]ij aangenaam zijn als ge be[ ]...
[d]at, zoo kapitein Mann geen [ ]...
[h]eeft om zich als mijn besch[ ]...
[o]p te werpen, gij nog veel m[ ]...
[h]et recht hebt om mij last[ig te v]allen.

— U lastig vallen ? — Maar—...
[ik] g[ing] verder van mijne bedoel[ing]...
[i]k dacht — ik hoople.

— Hoopt liever niets—maar ...
[z]u eindelijk het rijtuig te vind[en]...

De arme Rennie, deerlijk [ ]...
[h]and gevallen, had geen keu[ze]...
gehoorzamen en te gaan [ ]...
[m]aar naar den krakenden oud[en]...
[b]ouer, die op niet geringen a[ ]...
[b]el het achterst in de rij bl[ ]...
[st]aan. Toen hij de portier ge[ ]...
[b]ed en Betty er als een he[ ]...
gesprongen, om te vermijd[en]...
[z]ij haar hielp, ging hij aan 't [ ]...
[n]aar de andere dames. Zij [ ]...
[o]m de vechtpartij tusschen k[ ]...
[M]ann en den secrataris ree[ds ge]hoord, en toen zij in het [ ]...

[...l]aten, begonnen zij Betty met vragen [n]aar het gebeurde op 't lijf te vallen. [M]aar een gesmoorde snik was de [e]enige opheldering die zij ontvingen, [e]n zoo reed het gezelschap in alles [b]ehalve feestelijke stemming naar huis

— Wat is er toch gebeurd, Betty ? was Ursula's vraag, zoodra zij en hare zuster in de slaapkamer alleen waren.

— Och, niets van beteekenis, luidde het antwoord. Er was een — een [o]pstooktje — en — die afschuwelijke Rennie werd vrijpostig... Laten wij er niet over spreken. Ik val om van [s]laap. En zij deed alsof zij geeuwde, [m]at haar echter niet bijster goed [l]ukte.

— Ge zijt voor actrice ook al niet [i]n de wieg gelegd, zegde de lynxoogige Ursula. Als ge geeuwt, dan moet ge 't zoo doen, dat 't er werkelijk een beetje naar lijkt... Evenwel, als ge niet praten wilt — mij ook al goed ! — En met een onverschillig gezicht begon Ursula de lange blonde vlecht los te maken, die een van hare schoonheden was.

Nu was Betty inderdaad, zooals hare zuster wel wist, niets minder dan slaperig. In werkelijkheid had zij zich nog nooit in haar leven méér wakker gevoeld ; en dus, zoodra zij meende dat Ursula sliep, gleed zij van haar bed, school een morgendkleed aan, opende zachtjes een venster en keek uit in de straat. Zij was bezeten van de gedachte, dat kapitein Mann, spijtig over hare verloochening van hem en verlangend naar eene opheldering, dien nacht in de straat verschijnen zou en uitkijken naar een teeken — bij voorbeeld in den vorm van een uit het venster gevallen kattebelletje om hem gerust te stellen ten opzichte van hare houding tegenover hem en den secretaris.

Inderdaad had Betty niet lang uitgekeken, of zij bespeurde een mansfiguur, in het donker onder het huis voorbijsluipend. Zich zoo ver mogelijk uit het venster buigend, trachtte zij te onderscheiden of het Cedric was. Was hij 't, dan zou hij natuurlijk opkijken, en het wuiven eener hand zou reeds genoeg voor hem zijn. Of anders kon zij met een potlood een paar woorden op eene enveloppe krabbelen en die laten vallen.

Maar de man, wie hij dan ook wezen mocht, zacht niet op. Integendeel, hij hield zich zoo dicht aan den muur en zijn hoofd naar den grond gebogen, dat het onmogelijk was in hem iets anders te zien dan een man, in donkere kleeren. Betty kon hem met hare oogen volgen tot hij aan het einde van het oude huis gekomen was ; maar hier verdween hij zoo plotseling, dat zij niet begreep waar hij zoo opeens gebleven was. Zij wist zeker dat hij niet in het huis was gegaan door de keukendeur ; want de treden, die daarheen afwaarts leidden, waren goed in het gezicht, en zij had hem er voorbij zien gaan.

Toen rees er een vermoeden in haar op... Was het Roderick Rennie ? En was hij, om de eene of andere geheimzinnige reden, in het ledige huis gegaan ? — Dat er in verband met dit huis iets was, wat niemand buiten hem mocht weten, — daar was zij zeker van. Zou zij nu den moed hebben om hem te volgen en na te speuren wat hij daar dan toch had ?

Niet alleen. Zij sloop dus naar hare zuster en riep zacht : Ursula !

Deze, die geen oog gesloten had, rees heel kalm overeind en vroeg : wat is er ?

— Er is een man buiten. Ik geloof dat 't Rennie is — en ik geloof dat hij in het huis hiernaast is gegaan. Durft ge hem volgen, met mij ?

— Vraag liever : durft ge zelf — ik ben tot uwe orders.

Met een regenmantel over haar nachtgewaad en elk met eene kaars in de hand, gingen de meisjes de kamer uit, schuifelden zoetjes door de gang en daalden de achtertrap af, tot zij werden staande gehouden door het geluid van stemmen heel beneden.

Ursula gluurde over de balustrade.

— Het is Martina, zegde zij verontwaardigd — wat een soldaat !

Ook Betty keek nu omlaag en, werkelijk, daar zat op de onderste trede van de trap een krijgsman, met den arm om de leest van de kamermeid.

Het flikkeren van de kaars deed bijden opkijken en overeind springen. De meisjes trokken zich terstond terug.

— Dat is wat fijns ! fluisterde Betty. Nu zullen wij zorgen dat zij wordt weggejaagd ! Als tante weet dat zij 's nachts soldaten in huis haalt, dan zal zij het schepsel zeker niet willen houden.

— Hm, hm, reken daar maar niet te vast op, vermaande Ursula. Ons woord geldt hier in huis niet veel, zooals ge weet.

Zij waren weer terug in hare eigene kamer, bevend als een paar juffershondjes. Wat een wonderlijk huishouden was 't daar toch !

— En die tante die het alles maar over den kant liet gaan !

Betty ging langzaam naar het nog openstaande venster,

— Zij heeft hem toch weggestuurd, fluisterde zij ; toen zij beiden de deur hoorden opengaan en den soldaat over de straat zagen verdwijnen. Maar eensklaps greep Betty hare zuster heftig bij den arm. Ursula ! stiet zij uit — dat is niet de man dien ik éérst heb gezien ! Daar ben ik zeker van !... Neen, neen ! Gij kunt doen wat ge wilt. Maar ik blijf hier tot daglicht — want ik wil er nu nader het mijne van weten !

In spijt van Ursula's tegenwerpingen, bleef Betty trouw op post en op wacht. En juist toen het eerste morgenlicht begon te grauwen, zag zij inderdaad, zooals zij verwacht had Roderick Rennie sluikelings langs het aangrenzende huis komen en verdwijnen in de portiek van het hoofdgebouw. Betty liep naar hare zuster, wekte haar en vertelde haar wat zij had gezien.

— Maar hoe kunt ge daar zeker van wezen ? vroeg de slaperige Ursula.

— O ja ! Hij had zijn hoed in de hand. En ik zag ook nog iets anders, Ursula. Zijne handen waren zwart —geheel zwart ! Wat kan hij daar hebben gedaan ?

Ursula huiverde.

— Laten wij er morgen over spreken, als het dag is. Ik vind 't nu zoo akelig ! mompelde Ursula.

— Best, zegde Betty, terwijl zij klappertandend achter de lakens kroop.

Maar toen de morgen aanbrak, waren zij evenmin in eene stemming om veel te praten over hetgeen zij gezien en zich verbeeld hadden. Beiden hadden zij het gevoel dat de geheimzinnige dingen in dit huis haar te machtig werden en zich al nauwer en nauwer om haar samensloten.

Bij het ontbijt keken zij schuw naar den secretaris, die tegenover Betty eene zeer deemoedige en berouwvolle houding aan den dag legde. Hij zag erg bleek, en een der nagels van zijne hand was kort afgebroken, zoodat de vingertop rood en ontstoken blootlag. Dit viel te meer nog op, omdat de jonge man fijne en welverpleegde handen had, aan welke hij blijkbaar veel zorg placht te besteden. Hij had eene massa brieven te openen, en hij verklaarde dat hij over de verbouwing in het aangenzende huis reeds aan een paar firma's geschreven had, en dat dit de antwoorden waren.

(Wordt voortgezet).